

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Soranerbladet

NR. 9 SEPTEMBER 1972 57. ÅRGANG

Akademiet i denne sommers sol.

Fot.: Sv. Gerner Andersen

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND

EMULSION ^{A/S}

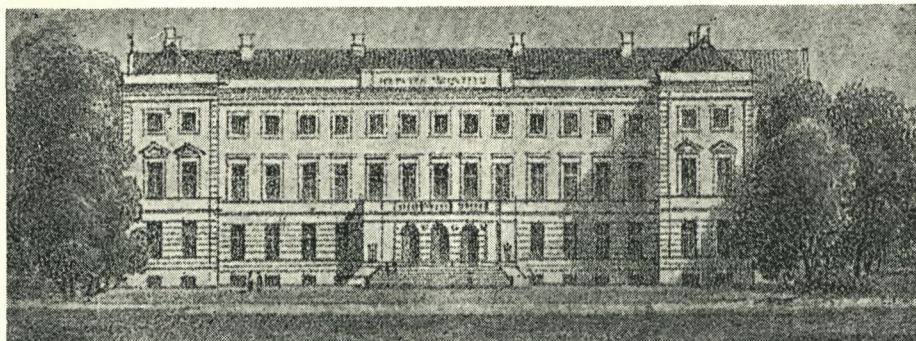
non-ioniske emulgatorer til levnedsmiddelindustrier og tekniske formål

FABRIK OG LABOR
PALSGAARD
JUELSMINDE

SALGSKONTOR
RAADHUSPLADSEN 16
KØBENHAVN V

**Mere øl.
Mere smag.
Mere stemning.**

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORANER-BLÅDET

AUGUST

57. ÅRGANG

NUMMER 8

Jubilæums- og årsfest

DE GAMLE FESTER FOR DE UNGE

I 1822 den 3. oktober begyndte skolen i Sorø, sådan som vi kender den, sin virksomhed.

Mallings skolebygning var der endnu ikke, men skolens undervisning og levernes indkvartering klarede med hjælp af de bygninger, som akademiet dengang og da forresten stadig råder over.

I oktober 1972 er det således 150 år siden, skolen begyndte sin siden da uafbrudte virksomhed. Den tanke meldte sig da hos Soransk Samfunds bestyrelse, at lade årsfesten i 1972 ændre karakter, således at den i år først og fremmest blev jubilæums- og fødselsdagsfest for skolen.

Men hovedtanken i det hele skulle – det var vi enige om og bestemte på – være, at gamle soranere skulle feste sammen med deres unge kammerater på skolen, og at de unge skulle være de gamles gæster ved den kombinerede jubilæums- og årsfest.

Og så gik vi igang med at forberede festen, hvis dimensioner efter forholdene er vældige, således at der rejser sig ganske store problemer på en række områder. I dette øjeblik, da disse linier skrives, er disse problemer så sandelig ikke løst, men i det gode samarbejde mellem skolen og Soransk Samfund tror vi, at de i den kommende tid kan overvindes, således at gamle og unge soranere – ialt ca. 4-500 mennesker – fredag den 13. oktober 1972 kan få en festlig og god aften.

Andetsteds i dette nummer af Soranerbladet vil man finde det nærmere program for aftenen og oplysning om, hvordan man anmelder deltagelse, men nogle få kommentarer til dette program skal gives her:

De unge soranere, der er Soransk Samfunds gæster ved festen, underrettes gennem rektor Østergaard om, hvorledes anmeldelse i festen foretages. Af praktiske grunde rettes indbydelsen til deltagelse i festen til elever i 3. realklasse og i gymnasiet. Herudover

vil der som i tidligere år være en maksimumsgrænse for deltagerantallet, gældende både for de unge og for de gamle soranere.

Påklædningen er som angivet: festdragt. Dette betyder ikke én bestemt påklædning, men kun hvad hver enkelt anser som sin festdragt.

Der bliver ikke som ved tidligere årsfester etableret en egentlig bar, men i løbet af aftenen udleveres vederlagsfrit orangeade o. l.

Vi beder Soransk Samfunds medlemmer følge anvisningen i programmet om anmeldelse af deltagelse nøje og dermed lette det i forvejen betydelige arbejde for dem, der har med arrangermentet at gøre.

God fornøjelse.

Jonas Bruun.

Da verden var mindre og sporten ædlere

Soranerbladet bringer næsten intet om sport. Det siges med beklagelse, og med lige så megen beklagelse må redaktionen meddele, at denne tingenes tilstand kun ændres, hvis nogen af dem, der følger sporten og ved noget om den, sender omtale – både foromtale og referater – til redaktionen. For det tilfælde, at nogen skule reagere positivt på den opfordring, der ligger i disse bemærkninger, gøres opmærksom på, at stof skal være redaktionen i hænde senest den syvende i en måned, altså tre og en halv uge, før bladet udkommer. Det, der følger herunder er uddrag af en artikel, som Jørgen Cold har skrevet i Cricket og som et både-og-medlem af Dansk Cricket Forbund og Soransk Samfund mente vi burde og kunne citere. Artiklen er en hyldest til Georg Brysting (R 1908). Artikel-citatet bringes med Cricket's overskrift og med gengivelse af Crickets billede af Georg Brysting.

Georg Brysting og hans tal

Født den 30.12.1891.

R 1908.

Debut på K.B.s 1. hold i fodbold og cricket i 1912.

128 førsteholdskampe i cricket og 48 repræsentative kampe, heraf 21 unionskampe.

Samlet score: 2.419 points (gennemsnit 17,14).

Kastning: 399 gærder (gennemsnit 10,62).

Fodbold:

76 førsteholdskampe og 17 landskampe.

Det var vistnok i 1912, at Georg Brysting – eller K. G. Brysting, som han postalt selv skrev sig – kom på K.B.s 1. hold både i fodbold og cricket. I hvert fald vandt hans klub begge turneringer det år.

Det var de samme egenskaber, der bragte ham frem i første plan i begge sportsgrene: En fantastisk hurtig reaktionsevne og et sikkert »boldøje«. Som back kunne han indhente en modstander og med en eksplosiv hurtig bevægelse» runde ham af« med den erobrede bold.

På cricketbanen som point eller mid on havde han en forbløffende evne til at komme ned til en hård jordstryger og i samme bevægelse stikke kuglen ind til – og ofte direkte i – gærdet. Utalige gærdespillere løb han ud.

Jeg husker bedst Georg Brysting som ung artilleriløjtnant i den første verdenskrig, der som bekendt fandt sted i 1914–18. Med sin spændstige, elegante skikkelse, sin »indianerprofil« og den mørke lød var han et flot mandfolk – og der blev også set på ham fra alle sider!

Som cricketspiller var han af temperament egentlig *hitter*. Der var den rigtige klang i battet, når han »kom i stød« og hamrede points sammen. Men han var ikke let at stå inde med, hvis man ikke var i fuld form. Han havde en udpræget lyst til at tage lle *runs* med, og han »trak« sin makker med ved hver rimelig lejlighed. Ingen skal dog sige, at han tog hasarderede løb; men for ham var det kun naturligt, at han hele tiden var i aktivitet, når han var ved gærdet.

Jeg husker en kamp i 20'erne, hvor vi ærlig talt var godt »på spanden«. Alle vore sikre gærdespillere, Henning Leopold, Hakon »Bndixen, Børge Pockendahl og Willy Philipson, var røget, og vi havde kun et halvt hundrede

points. Jeg selv var ikke just decideret gærdespiller, men derimod slowbowler, og kom så ind sammen med Brysting for at dæmme op for derouten. Brysting var helt klar over, at han skulle spille forsigtigt, og at vi skulle samle alle de små sikre runs sammen. Jeg agerede naturligvis »plankeværk« og sørgede for, at Georg fik flest mulige stød, og det lykkedes os virkelig at få taget »brodden« af kastningen.

Marken blev efterhånden noget halv-sur, og man skiftede stadig kastere.

Georg og mit makkerskab varede en time og fem minutter, da jeg blev løbet ud. Men vi havde da scoret 77 points, Brysting lavede de 70 og jeg de 7! Selvfølgelig vandt vi kampen, og vi satte ovenikøbet en klubrekord for 8. gærde, der stod en halv snes år.

Jeg har afleveret alt mit cricketmateriale til K.B.s museum, men jeg tror nok, at Georg spillede 128 kampe for K.B. og scorede ca. 2500 points.

Også som kaster var Brysting i topklossen. I sine samlede kampe tog han over 500 gærder for et gennemsnit af 11,15. I en kamp tog han fire gærder i træk – altså »extra-hatrick«.

TRÆNEDE I FORUM

Hans ret varierede kastning var vanskelig at modstå i det lange løb. Han var en af de første herhjemme, der kunne kaste en »googlie«, men glem ikke, at vi trænede om vinteren i Forum, hvor vi i dyre domme havde lejet et netophængt hjørne.

Jeg husker, at den kendte magnat, trælasthandler Harld Simonsen, der var en virkelig og ægte cricketelsker, en tidlig morgen kom på besøg i hallen, og bad om – som gammel kaster – at få lov til at stikke Brysting et par »lamskere«.

Georg var fiffig nok til ved en skæv parade at rive sig selv ud på en af de første bolde. »Guldharald« var naturligvis stolt over at have taget Brystings gærde, og jeg tror aldrig, at han opdagede Georgs lille blufnummer. Harald Simonsen var nemlig ikke bange for at give os en økonomisk håndsrækning, når lejen af Forum skulle betales. Men det er en anden historie!

Også uden for banen var Georg Brysting forbilledlig. Altid velafbalanceret, frisk, fornøjelig og venlig, ikke mindst mod de unge, der naturligvis beundrede ham. Mange af nutidens koryfæer inden for sporten er nogle forvænte frikadelles, der bliver fornærmede, når der er noget, der ikke passer dem. Noget sådant var milevidt for Georg Brysting. Der var aldrig vrøvl med anfører, medspillere eller dommere. Han kom blot – og spillede. Der var heller ikke noget i hans karakter, der tenderede selvglade endsige praleri, end ikke, da han efter en fodboldkamp i Stockholm – eller hvor det nu var – af den forsamlede folkemængde blev kaldt ud på hotellets altan med råbet: »aDnmarks Georg, kom ud på balkonen!«

Georg Brysting havde sine succes'er i en tid, hvor verden var mindre, men sporten ædlere. Han blev fejret, klap-pet, beundret og tiljuble som få. Han var ikke bange for at tage nattoget eller en dæksplads på Aalborgbåden, når vi – for private midler – skulle spille en cricket kamp i Hjørring eller Aalborg, for atter at starte hjemturen ved 17-tiden for at kunne nå sin embedsgerning på Kjøbmagergades Post-hus tidligt mandag morgen.

I de festlige lag efter kampene var Georg Brysting den første, der med sin dybe og klangfulde stemme gik løs på de gamle, evigunge, klubsange. Få kunne som han synge for på »Kaptenen« eller »Amanda Lønbom«.

Herregud, Georg, er du virkelig blevet 80?

Hvis der skulle rejses en statue for en af datidens ægte sportsmænd, så ville jeg stemme på dig – og jeg ville få bifald fra alle dem, der elsker spillet på den grønne bane.

Et 50 års jubilæum

Lørdag den 12. august kl. 16 mødtes en alt for lille skare soranere ved Fraterbrønden. Ideen var min, og jeg synes selvfølgelig, at den var god. Tanken var at smle flest muligt af dem, der begyndte sammen i 1. M. 1922. Der var den gang 50. 10 er døde. Jeg havde regnet med ca. 20 til mødet, men der var kun 17 tilmeldt. I sidste øjeblik meldte tre fra og en til. Og tre af de tilmeldte kom ikke. Så vi var altså 12, nemlig: J. F. Bøttger, E. Gundlach-Pedersen, O. Hagemann, F. Horn, P. O. Jørgensen, E. Lang Jensen, N. Lunn, K. Lægning, O. G. Ravnsgaard Nielsen S. O. Nielsen, H. Rasmussen, H. Reeberg-Sass.

Efter at have været rundt på skolen, i haven, set badeanstalten, de nye alumnater og det ny stadion, spiste vi en god middag på postgården og hyggede os om aftenen. Der indløb telegram fra S. Gundersen, Californien. Det var et vellykket møde, og der var almindelig stemning for at prøve at gentage det, helst med flere deltagere, om fem år.

O. Hagemann

Soransk Samfunds årsfest

for medlemmer med ledsager fredag den 13. oktober 1972, hvor tillige skolens 150-års jubilæum fejres.

PROGRAM:

Kl. 18,00: Deltagerne samles i kirken (det tilrådes at tage overtøj med i kirken).

Kl. 18,15: Kirkekoncert ved organist Vad og »Chorus Soranus«.

Festtale.

Kl. 19,30: Souper med vin og derefter kaffe.

Ca. kl. 21,00: Dans til ca. kl. 1,00.

Kl. 24,00: Natmad med øl.

Pris for deltagelse er 60,- kr. pro persona, dog for juniores - de sidste otte årgange - 31,- kr. pro persona, dog at der for juniorenes ledsagere betales 60,- kr.

Tilmelding kan *kun* ske ved indsendelse af beløbet til:

Giro 1710, Soransk Samfund, kassereren,
Civilingeniør S. Kamman,
Tobaksvejen 10, 2860 Søborg.

Husk at angive afgangår fra skolen, og om De kommer alene eller med ledsager. Hvert medlem kan kun medtage én ledsager.

Giroblanketten skal være indgået til postvæsenet senest fredag den 6. oktober 1972. For at lette Dem tilmeldingen har vi indlagt giroblanket med påtryk i dette nummer af bladet. Den kan kun anvendes til tilmelding til festen.

Påklædning: Festdragt.

Deltagerantallet er begrænset, og i tilfælde af overtegning vil de sidst tilmeldte medlemmer ikke kunne komme med. De pågældende vil hurtigst muligt få meddelelse herom, medens deltagere vil få tilsendt adgangskort. Kun indehavere af adgangskort kan deltage i årsfesten.

Der arrangeres transport med busser København-Sorø-København:

Afgang: Bernstorffsgade, ud for Hovedbanegårdens ankomsthale kl. 16,00.

Afgang: Sorø senest kl. 1,00.

Samtidig med tilmelding til årsfesten bedes meddelt, om deltagelse i denne transport ønskes. Prisen er den samme som for 2. kl. togbillet. Beløbet opkræves undervejs.

Nordahls virke utrolig aktivt

En af de afgåede lærere som gamle soranere i reglen har mulighed for at møde i Sorø og altid får noget ud af at træffe er lektor E. Nordahl Svendsen. Med viljestyrke og energisk udadvendt aktivitet kæmper han for at overvinde de hindringer, som synets svigt har skabt ham. Han bruger sin viden, som stadig suppleres, og hans umådelige livlighed og rutinen i den mundtlige fremstilling hjælper ham her. Et godt indtryk af hans aktivitet giver hans »tilbud om foredrag«, som her aftrykkes:

TILBUD OM FOREDRAG

Som De måske ved, har jeg mistet mit syn, men jeg fortsætter min foredragsvirksomhed, dels om fysik i populære fremstilling, dels om de handicappedes liv.

EMNER FOR FOREDRAGENE

1. De blinde i samfundet.
2. Omstilling til entilværelse som handicappet.
3. Hvad er fysik? – Hvad er kemi?
4. Røntgen – Niels Finsen og madame Curie.
5. Mennesket i atomalderen.
6. Før og efter Hiroshima.
7. Kristendom og moderne atomfysik – tro og viden.
8. Vi og rummet – før og nu.
9. Atomenergiens udnyttelse i de nordiske lande.
10. Træk af fortidens og fremtidens teknik.
11. Er mennesket et dyr, en maskine eller et tænkende væsen?
12. Fra H. C. Ørsted til Valdemar Poulsen.
13. Kvinder og elektricitet.
14. Eventyret om atomer og elektroner (Bohrs Institut 50 år).

Nordahl Svendsen foran den gamle dampmaskine
(Fot. Sv. Gerner Andersen)

FOREDRAGENE KAN TILRETTELÆGGES FOR ENHVER SKOLE

1. Folkeskolen som orientering; selvfølgelig under hensyntagen til de forskellige klassetrin.

2. Gymnasiet, enten i undervisningstiden eller i elevforeningerne.
3. Efterskoler, herunder voksenundervisning af enhver art.
4. Seminarierne, som foredrag eller som indledning til gruppediskussioner.

– OG ENHVER FORENING

f. eks. Ældreklubber, Husmoderforeninger, Rotary, Odd Fellow loger m. fl.

Jeg kan godt tale flere steder samme dag.

Hvis der bliver tale om overnatning, må jeg på grund af det manglende syn bo privat, ikke på hotel.

Foruden fuld dækning af rejseudgifterne foreslår jeg som honorar fra 150–350 kr., alt efter tilhørernes antal og arrangørernes økonomiske forhold.

Hvis De ikke selv har interesse for henvendelsen, beder jeg Dem om at lade den gå videre til kredse, som De mener, den vil have interesse for. Flere eksemplarer kan tilsendes.

Jeg håber at høre nærmere fra Dem.

Med venlig hilsen
Lektor E. Nordahl Svendsen

Frokosten på Grand Café den 3. august 1972

Denne første torsdag i august måned er jo stadig ferietid for mange, så det kan være en forklaring på, at der kun mødte 9 mand op – dertil kom en trykkende tordenluft med påfølgende åbning af himlens sluser; vel næppe en dag hvor man følte trang til at gå ud at spise varm frokostmad. Der var lidt brok med, at restauranten ikke var klar over, at vi ville komme... vi har jo bare været kunder der i 27–28 år...; men det blev bragt i orden nemt og gelinde, og vi blev bænket hyggeligt i den lille »forstue«, som vi fyldte passende ud, mens *Jonas Bruun* myldrede ud, fik vækket de rette folk i buffet og

køkken og bestilte sin sædvanlige svinekotelet – –gad vide om han ikke må få det derhjemme? Men vi var ellers den faste kærne med *Bonnesen* (1902) som alderspræsident og *Mayntzhusen* (1961) som Benjamin og førstegangs. Det vil sige, at ca. 11% af deltagerne var nytilkomne; det er da en smuk tilvækst –!

Formanden bød velkommen og formede det som en lykønskning til *Warrer*, der havde rundet de fire snese om mandagen; *Bruun* takkede ham for hans store indsats for cricketklubben («dette hæslige slips») og for hans trofaste fremmøde ved frokosterne. Der er jo en kærne af sammensvorne ved disse frokoster, og det kan måske være en ulempe og endda virke afskrækkende. Men det kan også være en gruppe, hvor bestyrelsen kan hente forslag til at give frokosterne fornyet liv. Han bad os alle (hvilket herved videregives) om at være med hertil; dels at komme med konkrete forslag næste gang, dels at finde de sikkert mange, som egentlig godt kunne tænke sig at komme, men lige mangler et lille skub. Derefter bekendtgjordes, at årsfesten i år bliver FREDAG DEN 13. OKTOBER, med den særlige overtone, at det da er 150 år siden (så nogenlunde), at skolen begyndte igen i den form vi kender den (sådan da) – Men han lovede, at der ville komme særlig meddelelse herom i dette nummer.

Warrer takkede glad og djærvt, men kunne nok ønske sig, at underskriften på *Soransk Samfunds* hilsen havde været læselig. Formanden forsøgte at redde det ved at sige, at det kun understregede, at hilsnen var fra samfundet som sådan og ikke et enkelt bestyrelsesmedlem. Grafologiske undersøgelser gav intet resultat, men inderkredsen kunne oplyse, at der skulle stå *Bjørnestad*. Endvidere havde *Warrer* fået en hilsen at viderebringe fra *Osvald Due*.

Bruuns bemærkninger om årsfesten udløste en mase snak både om festen

sidste år og forventningerne til den nye, orkestrets kvalitet sammenholdt med prisen, lanciers' og en hel masse andet. Mange af os var jo kommet fra ferie og havde flere små ting at berette i hyggelig og levende snak tværs over det lille bord. Det med, at vi kun var 9, gav jo en særlig intim stemning.

Husk nu at finde nogen at »skubbe til« og kom selv torsdag den 7. september kl. 12,15 på Grand Café, eller kl. ca. 14,30 nede på Hviids vinstue. (Og næste gang igen er 5/10 samme tider, samme steder).

N. Sx.

*Fratetnitas
Soranas
36. stævne*

holdtes i Løgumkloster i dagene 6.-8. juni 1972, følgende kom alene:

Poul Glaven, Pedersker, samt fruene Bennetzen, Strib, Gram, Amager, Lis Hansen Charlottenlund, Nedergaard, Vestersøhus og Trolle, Esbjerg. Delta-gende ægtepar var: Bakmann Christensen, Skaade, Beck, Vodskov, Christiansen, Herfølge, Dahn Borup, Juul Sørensens, Hellerup, Krog-Meyer, Strøby Egede Schjærff, Rungsted, Taarnhøj, Glostrup og Wenck, Hellerup. Stævnets skattede gæst var soraneren: biskop Kragh, Haderslev, der dog kun kunne tilbringe en halv dag sammen med os. Endelig glædede vi os over, at Paul Nedergaards datter: fru Grethe Aagaard med sønnen Carsten deltog i aftenmøderne.

Vort samvær begyndte denne gang i regnvej; men på udflugtsdagen fik vi fint solskin. Alle måltider indtoges på Refugiet; men vi boede – og boede godt – på Højskolen. Begge aftener deltog vi i aftensangen i Klosterkirken, den sidste aften med nadver ved provst Asmund.

Efter velkomst af Jens Juul, særlig rettet til ægteparrene Wenck og Taarnhøj, der var i kredsen for første gang, sang vi – traditionen tro – Jeg ved et sted, som jeg har elsket længe. Og mange andre soranersange blev sunget i løbet af de følgende døgn.

HANS WENCK får ordet for at fortælle om sit liv, hvis indhold falder i tre afsnit: 1) Sorø-tiden, 2) krisen, og 3) nutids oplevelser og fremtids håb. Blandt mange oplevelser under 1) skal her blot nævnes: Lektor Michelsen var tunghørig, da kong Chr. X gæstede vor gamle skole, idet kongen spurgte M., hvad hans fag var, opfattede han ordet fag som far – og svarede derfor: Stationsforstander! – »Det må da være i Deres fritid!« bemærkede kongen forundret. – Videre fortalte Hans Wenck bl. a.: I en depressionsperiode kom jeg til Gammel Skovridergaard. Man ville muntre mig lidt, og jeg hørte da om en hyrdedreng, der på spørgsmålet om, hvilken tro han havde, svarede fig.: »A hå'er den sjælsamme tro som æ krøken i Resenbro krowr. For hende skyl-der A 25 øre – og dem trowr hun eet, te hun foer, og det trowr A heller eet!«

1937 blev mit skæbneår. Overraskende kommer jeg en dag til at høre en mand tale om den virksomhed, han leder, og jeg forstår, at han har en dyb omsorg for sine medarbejdere, hvem han delagtiggør i sine erfaringer og gerne søger at gøre dygtigere end ham selv. Hvad der gavner mennesker, hvad der gavner landet, har han et åbent blik for; det var mit indtryk.

Samme år fik jeg besked om at rejse til Valencia, hvor jeg blev udsat for bombeangreb under borgerkrigen. Or-

dene formede sig for mig: Ske ikke min, men din vilje! Og jeg nåede til bedvidst kristentro. Stillet over for spørgsmål som disse: Vil du isolere dig? Vil du være i kontakt med medmennesker? kom jeg til det resultat, at det ikke er nok selv at omsinde sig. Vi skal også influere på andre. Det, som særligt ængster i øjeblikket, er: den bevidste og planlagte indoktrinering af børn og unge i dagens Danmark til oprør mod hele den kultur, som vi har og som vi hører til. Sagt på en anden måde: Det gælder om at rejse en hændende kultur. Vi må tage personlig stilling til spørgsmålet: Hvad formål har vi her i verden? Ellers bliver vi medskyldige i, at Europa kan blive udarmet og ødelagt, uden at Asien bliver hjulpet. Samfundets struktur må ændres. Mennesket må forandres. De to ting må gå hånd i hånd. Det begynder i ethvert menneskes indre.

- Efter en samtale sluttede første dags stævne med, at Jens Juul læste nogle ord af Paul Nedergaard om venskabets særlige værdi; vi tænkte på det soranske broderskab og sang sidste del af Konfirmationscantaten.

ONSDAG DEN 7. JUNI

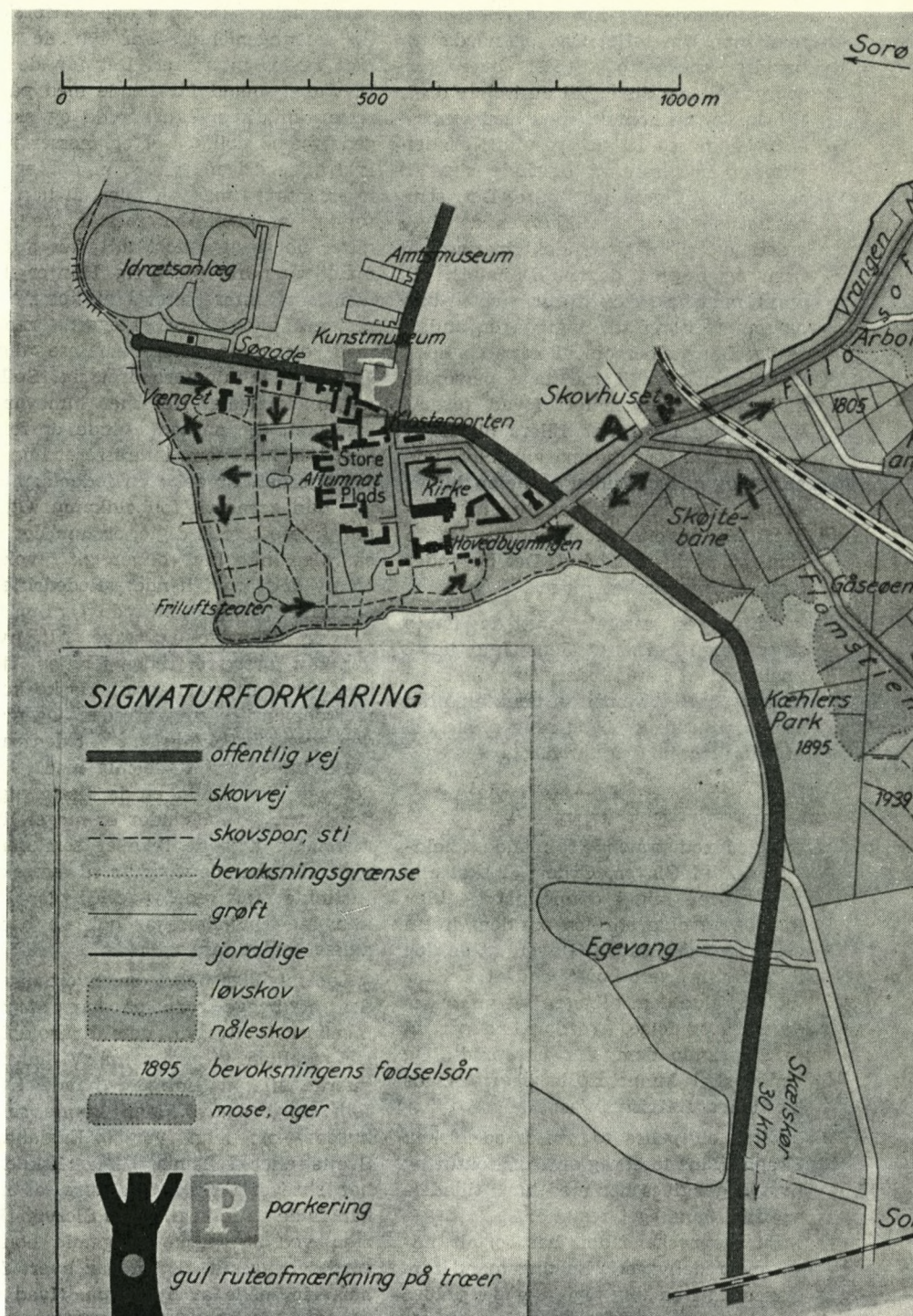
oprandt med strålende sol. Andagt holdtes af Poul Glaven. Ordet: »I skal alle forarges på mig i denne nat« - blev læst og fremhævet. Men om dem, hvem ordene gælder, sagde Glaven, at de dog ikke var længere borte, end at Kristus kunne kalde dem tilbage. Det er rørende at se og følge, hvordan han går ud for at samle dem, der er spredt. Og »intet skal kunne skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus«.

Efter en pause tog vi imod biskop Kragh. Hans foredrag om Arkitektur og livssyn gengives her med hans tilladelse efter hans eget resumé:

En menneskekender har fortalt noget om redebyggeri: En ung mand forelsker sig i en ung pige, der gengælder

hans følelser. De følges ad til forskellige arrangementer. Før har de ikke haft fælles interesser. Det får de nu. Den unge mand får hende med på en restaurant, hvor langhårede og skæggede mænd drikker øl og messer rimløse digte. Pigen syntes, at det er interessant. Og manden føler, at han har fundet en pige, der forstår ham. Så gifter de sig. Og kort tid efter giftermålet forandrer pigen sig. Hun er ikke længer så interesseret i at komme på restaurant og høre skæggede mænd med ølstemme citere rimløse digte. Hvorfor har hun forandret sig? Spillede hun komedie? Nej, men hun var jo forelsket. Og når en kvinde er forelsket i en astronom, interesserer hun sig for stjerner. Er det i en fodboldspiller, går hun gerne til fodboldkamp. Og er han interesseret i digte, er hun det også. Men når hun bliver gift, vokser en ny drift op i hende: »Rededriften«. Nu bliver hjemmet en rede. Og hun begynder at vælge og vrage. Alt, hvad der kan forstyrre freden i reden, fjernes. Nu skal reden fores. Måske kommer der en lille unge i reden. Og manden spørger sig selv: Var det den samme kvinde, jeg giftede mig med? - Ja, det var. For sådan er de fleste piger, der bliver gift. Kvinder er meget livsnære. Og hvis de ikke er som denne pige, så egner de sig ikke til ægteskab. Instinktet for redebyggeri ligger i os alle. Men kvinden har nok de bedste anlæg for at fore en rede.

Lad mig sige noget om, hvordan måden at bygge rede på kan afspejle menneskets livssyn, dets livsholdning. Det er stilen, vi skal se på. Vi har lagt mærke til, at tidligere havde hvert folk sin byggestil. Man kunne se på husene, om man var i England, i Svejts eller i Tunis. Claus Eskildsen har skrevet i sin grænselære, at man kan finde en folkegrænse i Slesvig-Holsten ved at se på de gamle bondegårdes byggestil. Sådan har hvert folk haft sin måde at bygge på. Hvad det

Kort til artiklen »Gensyn med sø og skov«

kan sige om et folks folkekarakter, ved jeg ikke. Det er noget andet, vi skal lægge mærke til. Et hus er ikke bare en praktisk indretning til beskyttelse mod vind og vejr. Et hus er tillige et symbol og siger noget om menneskets livsholdning. Et hus er blevet til af menneskets angst. Mennesket kender mere end nogen anden levende skabning til angst. Angst og frygt er to forskellige tilstande. Frygt har en bestemt genstand. Man kan frygte et andet menneske. Eller dyr, lige fra løver til mus. Frygt forholder sig til noget bestemt. Angst er noget anderledes uhyggeligt. Man er angst for det tomme, det ubekendte, for opløsning i ingenting, for en ukendt trussel.

Det, at vi er til, kan gøre os angste, når vi ikke aner, hvad vi er til for. Tilværelsen er stum. Den siger ikke noget om, hvad jeg er her for. Der er to former for angst. Vi kender dem fra vore angstdrømme. Det er angsten for det uendelige, det grænseløse, det vidåbne uden beskyttende vægge. Og angsten for at blive klemmt inde i en hule, en fælde, en snæver passage. Man er ved at kvæles.

I denne angst bygger mennesket sine huse. Ved hjælp af huset indhegner man noget af tilværelsens uendelighed og gør sig det fortroligt, til noget man kan overse og beherske. Det begynder med hulen og med teltet. Her kunne man trække sig tilbage og føle sig tryk, når mørket faldt på, og villde dyr brølede. Senere kom huset. Borgen, fæstningen afspejler tydeligt menneskets angst. Men også trygheden, når man trak vindebroen op og lunede sig i sin velbefæstede rede. Men så begynder man at ængstes ved det snævre. Man fik kvælningsfornemmelser. Hulemennesket længtes ud af sin hule og byggede huse oven på jorden. Man satte vinduer i væggene, indrettede svalegange og altaner. Man anlagde gårde og haver, hvis der var plads, for at fordrive huleangsten.

Det var nogle eksempler på, hvordan mennesker har prøvet at overvinde deres medfødte livsangst ved hjælp af boligen. Angsten for både det grænseløse, tomme, uendelige rum, og angsten for det snævre, kvælende rum, hulen. Alt det kan man læse ud af husenes byggestil. For en byggestil afspejler menneskets livsholdning dets livssyn.

Nu vil vi så se lidt nærmere på det moderne hus. Hvad kan det sige om det moderne menneskes livsholdning? – Man kan se på det moderne hus, at det er en sejrherre, der har bygget. Man er tryk i sin tekniske sejr over tilværelsen. Og dog er man angst. Man bygger tilflugtsrum. Men ellers fortæller den moderne arkitektur, at det er en sejrherre, der bygger. Det er det sejrende menneskes huse, man ser fra Mallorca til Jerusalem, fra New York til Moskva. Glas, stål, beton, selvsikker, knejsende. Alle huse er ens. De ligner hinanden, hvor på kloden de rejses. Og de fortæller om et menneske, der endelig har vundet i kampen for tilværelsen – tror det da. Det moderne hus er et sejrssymbol, et sejrsmonument over menneskets tekniske kunnen og vilje.

Men så sker der dette, at en ny angst sniger sig ind på mennesket. En ny trussel, en ny uhygge lurar i alt det glas og beton. Og denne nye angst kan ikke fordrives med teknik og viden. Byen er blevet til en maskine. Man kan ikke komme i et fortroligt forhold til de mægtige betonkasser. Det er en stivnet, en død verden, man lever i. Vandet, der ellers løber i åer og bække, er tæmmet og lagt i vandrør. Ilden er bundet i kobbertråde. Der er ikke plads til dyrene. Og planterne er også blevet til maskindele. De tjener et teknisk formål: at være byens lunger. Træer og blomster har ikke deres eget liv. De er, som mennesket, blevet til ting. Det føler storbymennesket. Den engelske digter Eliot har gengivet denne uhyg-

gestemning i digtet: »Ødemarken«. Den store svejtsiske arkitekt le Corbusier har sagt: »Et hus er en maskine til at bo i«.

Så vender angsten tilbage, just som man troede, at den var fordrevet. Vi bor jo ikke bare for at bo, men også for at leve. Det er denne angststemning, Ionesco prøver at gengive i det absurde skuespil »Kongen må dø«. Kongen er mennesket. Hele tiden hører man slottet slå revner. Der lurar angst i alle replikker hos disse mennesker, der er blevet fremmede i deres eget hus. Angsten for den uhyggelige kæmpemaskine, mennesker har skabt.

Der ligger en anden slags huse imellem de andre huse: kirkerne. Hvilke tanker man har gjort sig om kirkebygningens symbolik, da man byggede de romanske og gotiske kirker, kan man kun gætte sig til.

I vore dage debatterer man livligt, hvordan man skal bære sig ad med at bygge de moderne kirker i tidens stil. Det kan vi ikke nå at komme ind på her. Men jeg vil sige, at hvad man så vælger af de forhåndenværende muligheder, så skal en kirke symbolisere hjemmet, det hjemlige. »Husene dog med kirkenavn er os som hjemmet så kære«. Der tales så meget om fremmedgørelsen i vore dage. Selv om mennesket har gjort jordkloden til et hus og har tæmmet elementerne og de vilde dyr, så føler mennesket sig alligevel fremmed i sit eget hus. Lad så kirken bringe det, som vi ikke selv kan lave: »Hjemligheden«. Alt, hvad der sker i en kirke, vil få mennesker til at føle sig godtaget, trygge, sådan som man føler det i et godt hjem.

Så kan vi slutte, som vi begyndte. Med den unge pige, der blev redebygger, da hun blev gift. Vi har vist alle oplevet det, hvordan en kvinde kan skabe hygge og hjemlighed om sig. Man kunne spørge, hvorfor der ikke er flere kvindelige arkitekter?

Vi skal ikke forhale den tekniske udvikling, ikke sabotere den eller hade den. Det kommer der ikke noget godt ud af. Men vi skal prøve på at bringe liv og varme ind i denne kolde verden, så mennesker kan føle sig hjemme her. Derfor bygger vi den anden slags huse, kirkerne, og smykker dem. De skal symbolisere det, vi ikke selv kan skaffe os. Troen på, at tilværelsen er et hjem, fordi livets vældige Gud og skaber er som både far og mor for os. Og fordi Kristus blev vor broder. Fra kirkehuset udgår der en stærk tilskyndelse til mennesker, kvinder som mænd, at de hver på deres sted skal gøre det hjemligt og lunt for hinanden.

Biskop Kragh sluttede som ægte so-raner med nogle gode ord om kvindens værdi og betydning for os alle. Hvorfor Jens Juul i sin tak udtalte, at dette stævne vil huskes som det hidtil eneste, i hvilket det var Biskoppen, der holdt talen for damerne.

UDFLUGTEN

Onsdag eftermiddag blev god og udbytterig. Den skal ikke skildres her i alle enkeltheder. Men jeg henviser til Tage Christiansens vejledning i hans digre værk *Danmark Dejligst*, pag. 132 ff., idet vi begyndte ved Løgumkloster og passerede Brede Å; videre via Ellum, Bredebro – Brede, var længe i Randrup Kirke, kom forbi Borg, Visby, til Trøjborg Ruin. Også her et godt ophold. Så til Øster Gammelby, Østerby, Lindskov Vandmølle med lang tids dvælen ved Gallehus-Stenene, Møgeltønder, kort ophold ved Højer Sluse ad Digevej, til Rudbøl og til Grænsen med grænsesten, nedlagte i gadens brosten; gennem lidt af Tønder og i Draved Skov, hvorfra vi hurtigt nåede Løgumkloster.

Efter aftenang med nadver så vi ret nøje klosterfløjen med kapitelsalen, biblioteket.

Dette stævnes strålende solskinsdag sluttede med lysbilledforedrag af forstander Krarup, der førte os gennem

klostrets historie, til Refugiet og Højskolen opstod efter grundig forberedelse. Her foregår stadig et samarbejde til gavn for det danske folk, den danske menighed. Talrige kurser afholdes i årets løb, også nogle for pensionister.

Løgumkloster Refugium oprettedes i 1961. Refugium og Højskole udgør et smukt, lavt bygningskompleks. Sammenbygget med et hjørne af kirkens vestgavl ligger en slotslignende bygning fra 1614, anvendt bl. a. som hertugelig residens, amtsforvalterbolig og dommerbolig.

TORS DAG DEN 8. JUNI

holdtes andagten i kapitelsalen af Helge Dahn.

Talen var en udlægning af ordet: »Større kærlighed har ingen end denne, at han sætter sit liv til for sine venner.« Ordet venner blev fremhævet. Dette vers citeredes:

Han er træet, vi er grene,
Han er lyset, vi dets glans.
Han er Frelseren alene,
Han er vor, og vi er hans.

Jesus kalder os venner; i ordet venner ligger en fortrølighed og en gensidighed, der ikke kan værdsættes højt nok. »I har ikke udvalgt mig; men jeg har udvalgt jer og sat jer til, at I skal bære frugt«. Det er ikke os, der har påtaget os en umulig opgave; men det er Ham, der giver os en opgave og vil give os kræfter dertil.

DEN ORDINÆRE

GENERALFORSAMLING

afholdtes derefter på Løgumklosters Højskole. Glaven valgtes til ordstyrer. Formanden aflagde beretning, og kassereren oplæste regnskabet. Begge dele godkendtes. Alle valg var genvalg. Med hensyn til næste års stævne fik styrelsen fuldmagt til først at søge Samsø som en mulighed; lykkes dette ikke, da at gå videre med Fuglsang. Under eventuelt takkede Schjærff, Taarnhøj og Wenck for venlig og forstående

modtagelse, hvorefter formanden gav en kort oversigt over *Fraternitas Soranas* minderige historie.

Efter generalforsamlingen blev der endnu lejlighed til at se musæet med Olivia Holm Møllers malerier fra hele jordkloden.

Jeg skal ikke her forsøge at gøre stævnets resultat op, men vil gerne takke alle, der bidrog til dets forløb. En glæde var det, at alle som deltog for første gang i vore stævner, gav udtryk for deres tilfredshed over at være med, og at sammenslutningen med nye syn-tes at falde ud til gensidig glæde og opbyggelse. Vi skiltes i forventningen om et lige så godt stævne evt. på Samsø næste år.

Krog.

Gensyn med sø og skov

Statsskovbruget, der jo nu direkte overtager driften af Sorø Akademis skovdistrikter, har i samarbejde med akademiet udarbejdet en folder om Stensbøg skov og Akademihaven. Folderen sigter på turistinteresse og er naturligvis i sin tekst udformet for en videre kreds end den, der omfatter både den ene og den anden slags soranere. Men med enkelte forkortelser er den alligevel værd at gengive i Soranerbladet, og det ledsagende kort er egnet både til mindernes genkaldelse og til orientering for soranere, der vender tilbage med nogen lyst til at kombinere skolebesøg og skovtur.

Pilene på kortet giver forslag til vandring i skoven.

Iøvrigt fortælles der bl. a. således:

Fra parkeringspladsen ved Stensbøghus går De ad Troldholmvej gennem en bøgeselvsåning fra 1955. Over de små bøge står endnu en del overstandere af gamle bøge fra ca. 1805, og denne foryngelsesform i bøg: at lade frø fra den ene generation danne næste generation skov er den metode, som man

i sin tid brugte, da man efter fredningen af skoven i 1781 skulle genskabe denne. At metoden stadig kan bruges med fordel skyldes den ypperlige jordbund.

Runde Mose er en skovsø omkranset af birk. Kommer De på den årstid, hvor nøkkerosen og åkanderne blomstrer, kommer De om foråret, når birkene er lysegrønne og forfængeligt spejler den nye »kjole« i det mørke tørvevand, eller kommer De på hvilken som helst anden årstid, så vil De blive indfanget af stedets skønhed.

Hvor Flomstien støder sammen med Nordengsvej, ser De en gammel bøg med lav, bred krone og en for bøg mærkværdig skorpet bark. Betragt denne bøg lidt nærmere, thi det er Navnebøgen, et træ, som enhver nuværende og forhenværende elev på Sorø Akademis skole kender og sætter pris på. I barken har mange nu ukendte elever på Sorø Akademis skole skåret deres navne. Bøgen er ca. 300 år gammel. Flomstien går nu gennem en engstrækning, der er den sydlige del af Flommen.

Flommen er en tidligere søarm til Sorø sø, som ved gentagne sænkninger af vandspejlet er blevet tørlagt. Chr. Molbech beretter i »Ungdomsvandring i mit Fødeland«, hvorledes han i 1808 går ad den »philosophiske Gang, en Skov, som forud indkransede Søens Bredder, hvor nu er Mose og Underskov. Herfra gaar nu en nyanlagt Vej, som fører over den udtørrede Ende af Sorø Sø, der i fordums Dage løb ned mod Tuel sø og nu kaldes Flommen«.

Langs den vestre side af Filosofgangen løber en stor kanalagtig grøft, der hedder Mølle-diget er et fortidsminde, og det regnes for vort lands største bevarede ingeniørværk fra den tidlige middelalder, idet det for snart 700 år siden er gravet som led i Cistercienser-klosterets mølleprojekt fra den tid.

Skoven på den anden side af Mølle-diget benævnes Vrangen.

Fægningen er den nyanlagte vej, som Molbech gik ad, og som i sin tid blev lavet til brug for Sorøborgernes kvæg, der efter ophævelse af græsningsretten i Hjortenæs skov skulle have adgangsvej til det stykke jord på St. Ladegård, som borgerne havde fået i erstatning for afløsning af græsningsretten.

OM AKADEMIHAVENS HISTORIE SKRIVES BL. A.:

Allerede i klostertidens begyndelse blev der anlagt en klosterhave med buxbomkantede bede fulde af læge- og krydderurter indført fra Frankrig og med en træplantning som rammeplantning.

I 1736 fik hofbygmester Laurits Thurah overdraget arbejdet med at ombygge klosterets hovedbygning til skole, og samtidig tegnede han en barokhave, hvor resterne af klosterhaven lå.

Akademihavens tre hovedalleer er plantet på den tid og er sammen med 8 store træer og en sideallé til Parnasbroen de sidste rester af beplantningen.

Omkring 1864 blev barokanlægget, bortset fra alleerne, omlagt i engelsk havestil. Hermed fik den centrale park i store træk sin nuværende form.

Holbergstatuen med anlægget udenom blev anbragt i 1898 efter tegning af landskabsgartner Edward Glæsel.

Klosterporten, landets ældste beboede hus, er opført i sidste halvdel af 1100-tallet, men er flere gange grundigt restaureret.

»Store Plads« indenfor porten fik sin udformning som ridebane under Chr. IV og Fr. II's skoler, og ridehuset til højre for porten blev bygget.

Mod vest ligger »Det nye alumnat« med 100 enkeltværelser og 5 lærerboliger.

En ny lindeallé er plantet i 1965 langs en ny sti mellem alumnatet og gartnerboligen.

(se kort på midtersiderne).

En pensioneret yngling

EN PENSIONERET YNGLING
I Mærsk Post, udgivet af A. P. Møller, har redaktør P. Jægerholt haft et interview med Niels Bonnesen (R 1902). Med tilladelse bringer Soranerbladet her fyldige uddrag af artiklen, der indeholder så meget fortrinligt stof. Først og fremmest om en meget frisk og trofast soraner, men også om Sorø omkring århundredskiftet og om rederiet A. P. Møller og dets skaber. Også billederne er fra Mærsk Post.

Som det vil være en del af læserne bekendt, startede hr. A. P. Møller sin løbebane som handels- og købmandslærling i Sorø. Hr. Møllers principal her var hr. Niels Bonnesens far, som i løbet af 1880'erne og 90'erne udviklede en grovvareforretning, han i 1876 havde overtaget, til en af egnens største købmandsgårde i den gamle stil med frø, foderstoffer, bygningsartikler, kalk og alskens kolonivarer.

Hr. A. P. Møller tiltrådte sin læreplads i Købmandsgården efter sommerferien i 1892. Hr. Bonnesen var dengang 6 år gammel.

Forretningen havde en ret stor gård med toppede brosten, og i gårdens ene side var der desuden en beværtning og en forretning, der forhandlede såsæd, kul og koks samt trælast og desuden havde et savskæreri.

Omegnens bønder kom kørende med deres vogne og forsynede sig her med varer af alskens slags. Hos hr. Bonnesen drejede det sig i første række om majs, rapskager og andre foderstoffer; men hr. Bonnesen erindrer også, hvordan han havde set Arnold, som han jo kaldte ham dengang, f. eks. stå og hugge stangjern over på en lille ambolt med en mejsel i de længder, som kunderne (landsbysmeden) ønskede. Hr. A. P. Møller var faktisk i denne periode en slags pakhusforvalter.

Der var på den tid yderst få bekvemmeligheder i beboelse og arbejdslokaler, således slet ikke elektricitet. Kulden

Niels Bonnesen

måtte man holde væk ved hjælp af en svær islandsk trøje og store tykbundede træsko eller sivsko. Hr. Bonnesen fortæller, hvorledes hr. A. P. Møller i løbet af sin læretid dygtiggjorde sig i sprog og handelsfag under meget primitive forhold. På låget af en stor gammel Sct. Croix-sukkertønde havde hr. A. P. Møller anbragt en eller to flasker med tællelys i, og ved denne noget mangelfulde belysning stod han ofte i ledige stunder og læste i sine engelske og tyske bøger. Hr. Bonnesens far kom en dag ned og så dette og sagde: »Hvad, står du der og læser morskabsbøger, Arnold«. Men da han så kom nærmere og så, hvad det var for bøger, der var tale om, blev han meget imponeret, idet han ikke selv havde meget kendskab til disse sprog.

Men var læremesteren imponeret af lærlingens indsats, så var det modsatte

i ligeså høj grad tilfældet. Hr. Bonnesen fortæller, hvorledes hr. A. P. Møller engang gav ham sin version af besøgene nede i pakhuset. »Deres far var meget levende. Når som helst kunne han stå nede i pakhuset, hvor han faktisk fotograferede det hele med øjnene og spurgte om, hvad vi manglede, f. eks. af sukker, ris, svedsker, rosiner eller andre fornødenheder. Han havde som regel dannet sig et billede af, hvad der manglede, allerede inden jeg havde haft en chance for at rapportere det til ham«.

Hr. Bonnesen husker fra hr. A. P. Møllers første år i Sorø, hvorledes han selv sammen med en lille legekammerat var gået hen for at se på karrusellen i dyrlægens gård, og hvorledes den 16-årige Arnold også kom til stede. Naturen var gået over optugtelsen og Niels Bonnesen havde sagt: »Arnold, gi'r du en tur?« hvorpå Arnold promte havde stukket hånden i lommen og taget to store fem-ører frem. De to små drenge fik en god lang tur og takkede pænt for samme. Men derefter sagde den lille velopdragne kamerat: »Niels, hvor kunne det dog falde dig ind at bede Arnold om en tur; du ved jo godt, at det må man ikke, og det var måske alle Arnolds penge«. Det gjorde hr. Bonnesen noget betænkelig men dog ikke længe, fordi fem-ørerne kom så prompte frem, og de blev givet med hr. Møllers allerede dengang store og venlige smil, så lille Niels var sikker på, at Arnold ikke ville sige noget om det derhjemme. Dette personlige indtryk af hr. A. P. Møller har hr. Bonnesen bevaret erindringen om lige siden, og i et lykønskingsbrev på hr. A. P. Møllers 80-årsdag nævnte han det og mindedes, hvorledes dette store, hjertelige smil ved mange lejligheder har bidraget til en fornøjelig og heldig afslutning på en forretning.

Om søndagen deltog hr. A. P. Møller også i familien Bonnesens udflugter, som fandt sted med en gammel chara-

banc, bl. a. til de 1000-årige, ege, rundt om Sorø Sø og til Parnas, hvortil man for øvrigt også kunne sejle allerede dengang.

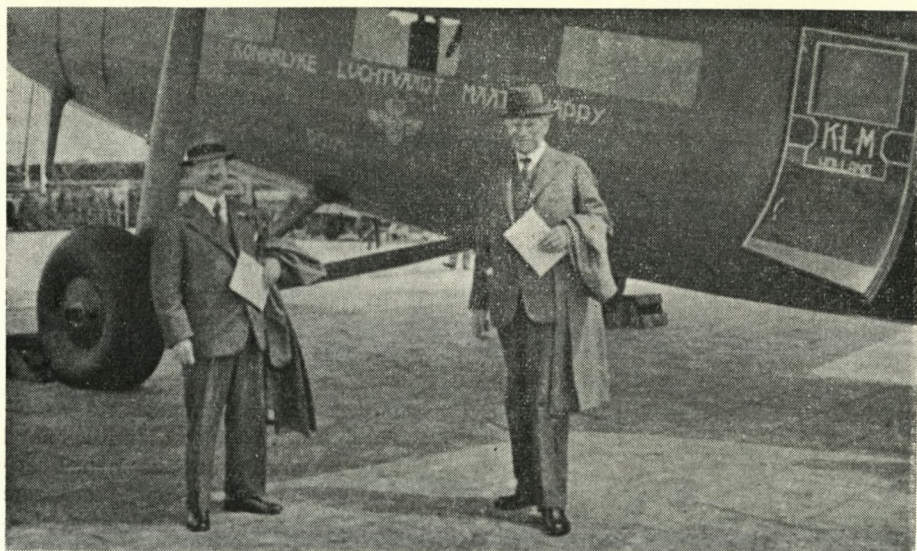
Læretiden i Sorø afsluttedes for hr. A. P. Møllers vedkommende et år før tiden, da hr. Bonnesens far i 1895 afhændede forretningen, og hr. A. P. Møller ikke skønnede at kunne lære noget nyt af efterfølgeren. Og som 19-årig blev hr. A. P. Møller derefter knyttet til firmaet Catcheside i Newcastle, der var hans fars agent.

Niels Bonnesen fortsatte sin skolegang på Sorø Akademi, indtil han i 1902 fik sin præliminæreksamen. I september samme år fik han plads som lærling i cand. pharm. August Andersens Material- og Købmandsforretning på Fisketorvet i Slagelse.

I Slagelse blev hr. Bonnesen i to år, og fra 1904 til 1906 var han ansat hos Brdr. Plum i Assens, i mange henseender en købmandsgård magen til den, hans far havde i Sorø. Efter Assens kom et ophold i Hamborg fra 1907 til 1909, og efter hjemkomsten herfra måtte hr. Bonnesen aftjene sin værnepligt i Sanitetstjenesten med skole på Wildersgades Kaserne og senere på Garnisonssygehuset.

I januar 1910 fik hr. Bonnesen gennem hr. A. P. Møller en stilling hos firmaet Thomas Pinkney & Sons i Sunderland, mægler for køb og salg af skibe og meget nære venner til kaptajn P. M. Møller og hr. A. P. Møller, som havde købt flere skibe i England gennem dette firma. I året 1913 blev hr. Bonnesen knyttet til A. P. Møller-Rederierne med ansættelse fra den 15. februar.

MÆRSK-flåden bestod på den tid af 6 skibe, og medarbejderantallet på kontoret var, foruden hr. A. P. Møller selv, på 4 mand og en bydreng. Hr. Bonnesen blev ansat som kasserer og bogholder med den specielle opgave at føre bøgerne, idet det dog forudsattes, at han havde kendskab til korrespondan-

Hr. A. P. Møller og hr. Bonnesen i Kastrup Lufthavn i 1932, på vej til et forretningsmøde i Hamborg.

ce, engelsk stenografi og lignende fær-digheder. Af et brev fra hr. A. P. Møl-ler til hr. Bonnesen fra den 8. januar 1913 citerer vi: »Tak for Deres forskel-lige breve og godt nytår. Jeg er i for-gårs flyttet ned i mine nye lokaler i Børsen, men er stadig belempret med håndværkere« ... »Jeg behøver et men-neske til bogførsel, korrespondance dels med engelsk stenografi og hvad der ellers kan falde for. Men De er vel for gammel til at påtage Dem noget så-dant, da jeg ikke kan give over kr. 1.500,- (om året, red.). Det kan jo ikke hjælpe at sætte sig over halsen i ud-gifter ligestraks. Det er nok muligt at det senere kan føre til noget, som De kan have fornøjelse af, men foreløbig må jeg have en mand, som ikke er for stor til at stenografere«. Men resulta-tet blev da, at hr. Bonnesen den 15. februar 1913 tiltrådte sin nye stilling i kontorerne i Børsen.

I 1914 kom frk. Marshal Olsen som hr. A. P. Møllers sekretær og frk. Ejbøl blev engageret som kassererske og bog-holderske i januar 1915, for at hr. Bon-nesen helt kunne hellige sig ledelsen af en speciel afdeling for køb og salg

af skibe. Denne funktion varetog han iøvrigt lige til han i 1957 trak sig til-bage fra aktiv tjeneste.

I melemkrigsårene var hr. Bonnesen en ivrig sejlsportsmand. Sammen med sine gode venner, bl. a. kaptajn Lund-gren, som sejlede i Mærsk-flåden, har han i sin sejlbåd pløjet de danske far-vande, og også i dag har hr. Bonne-sen bevaret interessn for søen. Det foregår nu pr. motorbåd og først og fremmest i farvandet ud for Rungsted, hvor han har sit sommerhus. I perioden maj-oktober tilbringer hr. Bonnesen i reglen sin tid i Rungsted med badning, sejlads og havebrug.

Trods sine 86 år starter hr. Bonnesen således dagen i Rungsted med en svøm-metur i Øresund.

På keglebanen er hr. Bonnesen heller ikke nogen sinke. Det kan bevidnes af medlemmerne af rederklubben, ved hvis kegleaftener hr. Bonnesen holder sine evner vedlige.

Lad os håbe at hr. Bonnesen må få endnu mange gode år med sine forskel-lige hobbies og fritidsbeskæftigelser. Han har fortjent det.

Dødsfald

Hans Andersen

* 15. februar 1919 – † april 1972

Engang i påsken i år, altså omkring 1. april døde Hans Andersen (S 1938). Den omstændighed, at dødsfaldet nu i septemhernummeret noteres i Soranerbladet er kun i mindre grad et vidnesbyrd om bladets noget langsomme redaktion og betydelige tekniske produktionstid. Det er først og fremmest et dobbelt vidnesbyrd om, hvordan soraneres forbindelser ofte med årene bliver tynde, næsten til usynlighed, og så dog viser sig – i en eller flere relationer – at være ubrydelige. Efterretningen om Hans Andersens død kom fra hans klassekammerat Børge Jørgensen i Belgien, der sendte fire bidrag til de 200 raske, gamle soraneres legat og meddelte, at et af dem skulle være til minde om Hans Andersen, der både i gymnasieårene og i de første år efter dem stod ham nær. Følsom og musikalsk begavet er udtryk hvormed han nu i brevet karakteriserer sin ungdomsven. Hans Andersen, der ligesom Børge Jørgensen, var civilingeniør, havde haft et par kommunale stillinger, men havde siden 1951 været ingeniør hos DSB med bopæl i Århus.

* * *

Niels Alfred Helms

* 18. marts 1893 – † 27. juni 1972

Alfred Helms blev straks efter realeksamen i 1909 ansat i Hillerød og Omegns bank. Derfra kom han tre år senere til Københavns private Lånebank. Da denne bank blev sammensluttet med Landmandsbanken, fulgte han med og blev kontorchef i Landmandsbanken indtil afsked på grund af alder i 1965.

Carl Jul Hansen

* 24. december 1903 – † 3. juli 1972

Carl Jul Hansen (S 1923) tog medicinsk embedseksamen i 1930 og havde derefter indtil 1934 forskellige hospitalsansættelser. Derefter blev han praktiserende læge, først i Langeskov, derefter Hørve og til slut i Hørsholm.

Ole Bro Skejøj

* 15. december 1928 – † 12. juli 1972

Ole Skejøj (S 1947) blev læge 1955. Efter fire års hospitalsuddannelse og et par år i landpraksis rejste han i 1961 til Grønland, hvor han først blev læge i Egedesminde og distriktslæge i Kutdligssat, en stilling, som han beklædte indtil sin død. Jyllandsposten fortæller, at han med sin familie var hjemme på ferie i deres sommerhus i Dråby ved Ebeltoft. Her blev han syg og blev indlagt på sygehuset, hvor han døde.

Gamle soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kamerater, der har runde fødselsdage i oktober 1972.

5. Kontorchef *Sten Thorsen* (f. 1912), Alsvej 89, 2970 Hørsholm.
6. Forpagter *Svend Egede Glahn* (f. 1892), Stengaarden, Viskinge, 4470 Svebølle.
7. Arkitekt *Søren Langkjær* (f. 1912), Dyrehavevej 14, 2930 Klampenborg.
7. *Kjeld Schiøtz* (f. 1922), Holmbladsgade 9, 2300 Kbhvn. S.
9. Korrespondent *Torben Larsen* (f. 1912), Engbakken 64, 2830 Virum.

10. Kontorchef *Frede Andersen* (f. 1912), Nørreparken 2, 3600 Frederikssund.
11. Afdelingsleder, civiløkonom *Frode Førster* (f. 1912), Hestetangsvej 84, 3520 Farum.
13. Fhv. sognepræst *Henry Carlsen* (f. 1902), Kirkegade 64, 7430 Ikast.
14. *Ernst Harry Petersen* (f. 1882), gik på skolen 1895-98.
14. Cand. mag. & psych. *Anni Margrethe Gad* (f. 1902), Vespervej 42, 2900 Hellerup.
14. Autoforhandler *Gunnar Geertsen* (f. 1922), Amtsstueallé 23, 4100 Rungsted.
15. Landsretssagfører *Erik Lind* (f. 1912), Parkvænget 6, 5300 Kerteminde.
17. Dyrlæge *Sven Rasmussen* (f. 1922), 8340 Malling.
19. Redaktør *Svend Sørensen* (f. 1892), Vestergade 30, 8600 Silkeborg.
21. Lektor *Christian H. Andersen* (f. 1902), Grundtvigsvej 24, 8800 Viborg.
23. Legationsråd *Hans Wenck* (f. 1892), Ole Olsens Allé 8, 2900 Hellerup.
25. Direktør *Erik Kopp* (f. 1922), Folehavegård, 2970 Hørsholm.
31. Kontorchef *G.N. Bugge* (f. 1892), Lendemosevej 6-108, 2850 Nærum.
31. Civilingeniør *Henry Krog-Meyer* (f. 1892), 122 Cambridge St., London SW 1, London.

Hvis nogen kan give oplysning om ovennævnte *Ernst Harry Petersen*, født 14/10 1882 i St. Mathæus sogn, København, hører redaktionen meget gerne derom.

NOTER

Civilingeniør *Børge Jørgensen*, Gent i Belgien, har ladet sig tilskynde af *Erik Severinsens* artikel om 200 raske,

gamle soraneres legat til at sende fire bidrag til legatet. De to til minde om de tidligere afdøde klassekamerater *Frede Andersen* og *Albert Gregersen*. Det tredje bidrag til minde om en i år død kammerat er omtalt under dødsfald.

* * *

Dansk Cricket Forbund har offentliggjort statistik for årene 1954-71. På ranglisten over kastere figurerer *Hans Rasmussen* (R 1949) som nr. 6 med 707 gærder i 1. classes kampe, taget med et gennemsnit pr. gærde på 10,15 points (det fjerdebedste gennemsnit).

* * *

Docent ved Københavns Universitet dr. theol. *Jens Glebe-Møller* (S 1952) er udnævnt til professor under det humanistiske hovedområde ved Roskilde universitetscenter.

* * *

Der har på en eller anden måde indsejlet sig en fejl i fødselsdagslisten pr. august. 8. august: styrmænd *Erik Schmidt* er ikke udrejst 1971 men 1951.

Adresseændringer bedes meddelt til
SORANSK SAMFUND: Kassereren
 Civilingeniør S. Kamman
 Tobaksvejen 10
 2860 Søborg
 Tlf. (01) 69 11 44
 Postgiro 1710

SORANERBLADET: Redaktion
 Otto Fog-Petersen
 Carl Plougsvej 27
 3460 Birkerød
 Tlf. 81 51 80

SORANERBLADET: Ekspedition
 Erik Sanders
 Tange
 8850 Bjerringbro

Palm Greisens Eff.

ORLA NIELSEN

(03) 63 02 58

Byens førende forretning i
Akademibeklædning

≡THOR-VASK≡

NÆSTVED
TELEFON 72 25 50

SVEGÅRDS
BOGHANDEL
SORØ

TELEFON (03) 63 00 27
POSTKONTO 7163

SORØ
BOGHANDEL
v/o. Nordentoft

*SORANER! hvornår gik du sidst tur i Filosofgangen
med din kone?*

*Ring og hør prisen på vort
weekend-arrangement!*

Hotel POSTGÅRDEN (03) 63 22 22

?

Soraner-biografier 1901—60

Biografierne kan, efter skriftlig bestilling og så længe oplag haves, købes hos kassereren til følgende priser excl. porto og emballage:

Det *samlede værk* indbundet i et bind, kr. 150,-

Uindbundne *hæfter* af årgangene henholdsvis 1901-10, 1911-20, 1921-30, 1931-40, 1941-50, 1951-60 samt familieoversigten kr. 25,- pr. hæfte.

Soransk Samfund
kassereren civilingeniør S. Kamman
Tobaksvejen 10 . 2860 Søborg

SE BAGSIDEN!

Afsenderbetegnelse

GIRO INDBETALINGSKORT

Afsenderbetegnelse

Kupon til modtageren (meddelelser kan anføres på bagsiden af denne kupon)

Til frankering

POSTKVITTERING

(Postvæsenets erstatningspligt ophører, når kravet ikke er anmeldt for postvæsenet inden 1 år efter indbetalingen)

Af

..... kr. øre

..... kr. øre

kroner i bogstaver

postgirokonto nr. 1710

Beløbangivelserne må ikke udvise overstregninger eller rettelser.

SORANSK SAMFUND
KASSEREREN
CIVILINGENIØR S. KAMMAN
TOBAKSVEJEN 10 . 2860 SØBORG

Kontohaverens navn og adresse

er indbetalt kr. øre
til postgirokonto nr. **1710**

SORANSK SAMFUND
CIVILINGENIØR S. KAMMAN
TOBAKSVEJEN 10 . 2860 SØBORG

Kontohaverens navn og adresse

på indbetalingskort til **1710**

postgirokonto nr. **VEND!**

til dækning af

indbetalt den 19

Indbetalingsposthusets afgangstempel

Nr.

Bet. S 6030 H (2-69)

Indbetalingsposthusets stempel

Udfyldes af postvæsenet

underskrift

Kvittering når indbet. **ikke** sker til postvæsenet

den 19

Udfyldes af postvæsenet

KUN DISSE GIROKORT KAN ANVENDES VED TILMELDING AF
DELTAGELSE I SORANSK SAMFUNDS ÅRSFEST PÅ
SORØ AKADEMI- 13 OKTOBER 1972

Afgangsår:	Husk venligst kryds i rubrikken	↓
Pris for juniores (første 8. årgange)	kr. 31,00	
Pris for øvrige medlemmer	kr. 60,00	
Een ledsager	kr. 60,00	
Deltager i transport		